

واشنگتن پرده از روی اسرار شرکت افغان بیسیم برداشت که اگر عملی میشد احتمالاً از وقوع حادثه یازده سپتمبر جلوگیری میکرد از مجله Vanity Fair مورخه ۴ اگست ۲۰۱۱ ترجمه علی بخش جاغوری

"دیوید روز" (David Rose) مهتم نشریه (Vanity Fair) برملا ساخت که برای اولین بار در سال ۱۹۹۹ به طالبان جوازنامه فعالیت یک شرکت امریکایی در تأسیس مخابرات بی سیم اعطا گردید تا مخابرات تلفون های سلولر و ارتباط انترنتی را در افغانستان ایجاد نماید. اگر این معامله مخفی و سری که به Operation Foxden مسمی بود تکمیل میگردد قابلیت امریکا در دستیابی بر مکالمات القاعده و طالبان موضوع صرف چند ماه بود. امکانات دستیابی به این قابلیت ها بسیار سودمند می بود. این اظهارات یک مأمور سابقه اداره امنیت ملی امریکا به Rose است.

"اگر این شبکه احداث میگردد با تکنولوژی موجود سال ۲۰۰۰ یکی از با ارزشترین ثروت های استخباراتی محسوب شده می توانست. مگر طوریکه "دیوید روز" راپور میدهد "درین مرحله نهایت حساس و مهم این پروژه توسط اداره رئیس جمهور کلینتن به تعویق در آمد، در حالیکه ادارات رقیب F.B.I ، C.I.A. و N.S.A (امنیت ملی) برای اختیار داری این پروژه با هم در حال منازعه بودند.

"اگر این را در افغانستان بحیث وسیله ای بکار می بستیم موجد تفاوت بزرگی میگردد." به قرار اظهار یک مسؤول سابقه CIA "چرا آنرا عملی نتوانستیم دلیل آن عدم موافقت ما بود".

بنابر اظهارات (David Rose) احسان بیات امریکایی افغان الاصل متشیت ساحه (Telecommunication) در عین حال بحیث منبع مبارزه با تروریسم در همکاری با FBI روابط نزدیک با اراکین عالیرتبه طالبان بشمول عبدالوکیل متوکل وزیر خارجه برقرار نمود. بیات با تظاهر بر عادت تلفون های سلولر را به بزرگان طالب تحفه می داد، تلفون هایی که به عقیده Rose توسط اوسامه بن لادن و ملا عمر مورد استفاده قرار میگرفت. از طریق این روابط حسنه و نزدیک و همکاری شرکای برتانوی اش، بیات معامله ایرا عقد نمود که بر بنیاد آن شرکت مخابراتی بی سیم افغانستان تولد گردید. وزارت مخابرات افغانستان درین شرکت صرف ۲۰ فیصد سهم داشته متباقی همه متعلق به بیات بود. تفصیلات مزید این معامله که توسط Vanity Fair بیان گردیده شرکت بی سیم باموقف انحصاری و یکه تازش بحیث یگانه تهیه کننده تلفون های سلولر و انترنت در افغانستان بوده در عین حال بحیث دربان موظف مراقبت مخابرات بیرون رفت از کشور بشمول کلیه صدا ها، ارقام و اعداد و رفت و آمد مکالمات و مخابرات که از طریق تلفون های ستلایت و انترنت صورت میگرفت هم بودند.

احسان الله بیات به تقاضای Vanity Fair غرض تبصره روی این مطلب جواب نداد. شرکای سابقه برتانوی اش، Lord Michael Cecil و Stuart Bentham بنابر تحدیدات موضوعه قانونی که در اثر اقامه دعوی علیه بیات در سال ۲۰۰۳ در بند مقرر امتیازات سری متوقف و مهر و لاک شده بود که در زمینه حق تبصره نداشتند.

"مصاحبات با اشخاص دیگری که در محوطه تحدیدات قانونی قرار نداشتند و دست یافتن به اسناد بشمار و نوین برابم امکانات تهیه مواد مورد نیاز این نوشته را میسر گردانید." (David Rose) می افزاید که Margaret همسر Bentham که در مذاکرات امریکا و انگلستان با بیات اشتراک داشت و منبع برای راپور هایش بود چنین گفت: "ما همواره می پنداشتیم که به این طریق میتوانند تروریست ها را بدام بیندازند".

Margaret به Rose در مورد شرکت بی سیم افغانستان وانمود کرد: "این تنها موضوع پول پیدا کردن نبود بلکه ما معتقد بودیم که عمل احسنی را انجام میدهم"

زمانیکه بیات پیرامون جوازنامه (لایسنس) با طالبان در حال مذاکره بود FBI پیشنهادات خاص تخنیکی را به اداره امنیت ملی سپرد، Rose راپور میدهد که: "با تعبیه شرکت های اضافی در سامان آلات شبکه مخابراتی بی سیم امکانات آن میسر میگردد که جمیع مکالمات تلفونی از افغانستان مورد مراقبت بصورت تبادل تکراری Duplicate exchange" در Fort Meade قرار گرفته اداره امنیت ملی دسترسی شنیدن با تمام مکالمات تلفونی پیدا

نموده نام و نمبر تیلیفون کننده و محتویات مکالمه را بصورت دیجیتال ثبت نموده و مراجع استخباراتی امریکا اگر میخواستند این مکالمات را طور زنده در حال جریان بشنوند".

در ماه می سال ۱۹۹۹ سامان آلات این شبکه وارد کابل گردید. به قرار راپور Rose طالبان قرار دادی را امضاء نمودند که بر مبنای آن برای شرکت بی سیم امتیاز موقوف انحصاری را بخشیده و برای پانزده سال امتیاز تمام رفت و آمد مکالمات تیلیفونی و انترنتی افغانستان صرف توسط همین کمپنی تنظیم و اداره میگردد. قرار اظهار Rose ، "طالبان به تیلیفون سخت ضرورت داشته و بدون این وسیله نمیتوانستند امور محوله را پیش ببرند." این گفته Alex Grinling منتظم امور شرکت بی سیم در کابل است.

در ماه جولای سال ۱۹۹۹ عملیات Foxden به ممانعت بسیار جدی روبرو گردید ، رئیس جمهور Clinton طی فرمان تقنینی اتباع امریکایی را از درگیری هر نوع معامله با طالبان منع نمود.

بیات با پشتی بانی FBI تلاش نمود که از این تصویب معاف گردد ولی این درخواست رد گردید. بیات از مقامات طالبان تقاضای جستجوی راه های دیگر را نمود. " آنها (طالبان) میخواستند تنها با بیات کار کنند و از او خواستند تا بهر قیمتی که باشد باید زمینه تطبیق این شبکه را فراهم نماید،"

دیوید روز راپور میدهد که N.S.A (امنیت ملی) هم وا نگذاشت، نظر به گفته Rose " این اداره نه تنها این تلاش ها را پشتی بانی نمود بلکه معتقد بودند که این پروژه مثمر بوده سرمایه گذاری مستقیم N.S.A را توجیه می نماید و برای این منظور ۳۰ میلیون دالر را تخصیص داده ولی بدون منظوری مقامات عالی این اداره چنین کاری امکان پذیر نبود. بیات برای کنار رفتن از این ممانعت قانونی انتقال مالکیت شرکت بی سیم را به مرجع دیگری که بیات و شرکاء شان در Liechtenstein صورت گرفت ترتیب دادند. Bentham در مورد دلچسپی و علاقه مندی اداره امنیت ملی به فعالیت Foxden تفهیم گردید و برایش اذعان شد که اداره امنیت ملی در صدد جستجوی طرقی است که از این ممانعت قانون که توسط حکومت امریکا وضع گردیده به نحوی گریز نماید.

(David Rose) راپور میدهد که همچنان به نامبرده یعنی ، Bentham ، گوشزد شد که برای FBI کلکین فرصتی باز گردید که باید این شبکه فعال گردیده، و این پروژه را با دیگر ادارات دولتی هماهنگ نموده منسجم گرداند.

قوی ترین ضربه ای که به احداث این شبکه وارد گردید مداخله مستقیم CIA در ماه جنوری و در ۱۳ ماه آینده تا فیرووری سال ۲۰۰۱ بود که طی ملاقات های متواتر بین ادارات که در مقر هر سه اداره در Longley Virginia صورت گرفت زمینه عدم موافقه و جبهه گیری ها و تضاد ها فزونی یافت.

دیوید روز می افزاید که علی الرغم سهم گیری مستقیم Richard Clark (از فعالین امور مبارزه با تروریسم در دوران ریگن، بوش باه و کلینتن) نه او و نه کس دیگری موفق به رفع موانع گردیدند. اختلافات تنها در بین بخش های امنیتی و استخباراتی نبوده بلکه شامل منازعات عمیق داخلی هم بود. Rose می نویسد که " CIA جدا" در تکاپوی زمینه سازی غرض نظارت، اداره و مراقبت این پروژه بود ولی مشکل بزرگ در بطن این اداره نمو کرد و مناقشه بر آن بود که کدام بخش C.I.A این وظیفه را عهده دار گردد."

یک مأمور سابقه C.I.A به Rose اظهار داشت که این اداره در واقعیت بشمول برتانوی ها درین معامله موافق نبود. " میخواستیم آنها و M.I-6 را از صحنه برانیم، زیرا موضوع مراقبت مطمح نظر بود. Margaret Bentham بیاد می آورد که با شمول C.I.A در این پروژه دیگر به شرکای برتانوی موقع شرکت در مجالس داده نشد. " به آنها اذعان شد که دیگر با F.B.I و N.S.A سر و کاری ندارند، این موضوع تحت غور مقامات امریکایی قرار داشته و منتظر اطلاع ثانی باشیید" خانم Margaret اظهار داشت.

Grinling منیجر شبکه در کابل گفت "من در کابل ویرانه بودم و نمیدانستم که سامان و آلات منحوس شبکه در کجا است و در برابر سوالات وزیر مخابرات طالبان جوابی نداشتم و آن یک رویای ترسناک بود."

شبکه تیلیفون بی سیم افغانستان مطابق طرح Operation Foxden بالأخره احداث گردید، مگر بعد از وقوع حادثه ۱۱ سپتمبر. بنابر اظهارات Rose ، C.I.A سرمایه گزاری مستقیم بیش از مبلغ ۷۰ میلیون دالر برای این منظور نموده و به یک کمپنی که در British Virgin Islands موقعیت دارد منتقل گردید.

شماره آگست ۲۰۱۱ Vanity Fair در غرفه های فروش اخبار در نیویارک و لاس انجلس خریداران بیشمار داشت.

تبصره مترجم :

این راپور حاوی سه بخش عمده است:

د پانو شمیره: له ۲ تر 3

- ۱- آشکار ساختن نا بسامانیه‌ها و عدم هم‌آنگی و انسجام در مسائل نهایت حساس و مهم ملی بین ادارات ذی‌علاقه امریکا.
- ۲- تکنولوژی پیشرفته امروزی شمشیر دو لبه را مانند که بعضاً سود و زیانش در یک سطح قرار می‌گیرد. به زعم نویسنده راپور احتمالاً تکمیل این شبکه در زمان حکمروایی طالبان از وقوع حادثه خونبار یازده سپتمبر جلوگیری میکرد. از نظر نباید دور نگهداشت که در پس پرده آی اس آی پاکستان بحیث حامی، پشتی بان و منبع دستور دهنده القاعده و طالبان با اطلاع کامل از این شبکه و با استفاده از این وسائل و امکانات معلومات غلط را عمداً به خورد مقامات استخبارتی امریکا میدادند.
- ۳- موضوع برارزنده و پر اهمیت برای خواننده افغان آگاهی به نقش آقای احسان الله بیات در طرح و تطبیق این پروژه و قرابتش به سازمان های استخباراتی امریکا است.

پایان